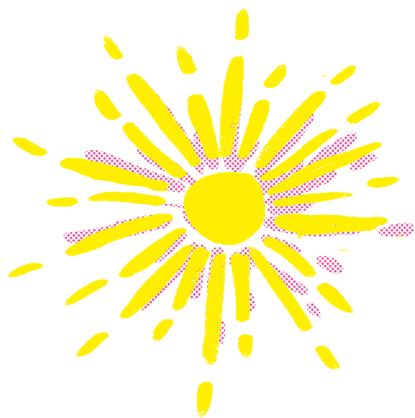

ИЗАБЕЛ
ЩАСТЛИВЕЙ

КУБАР

КУБАР

Книгата се издава под това лого, запазена марка на ЕГМОНТ.
Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от
нея могат да бъдат възпроизведени под каквато и да е форма.

Щастливей © Изабел Овчарова, 2019

Редактор Радка Бояджиева

Коректор Таня Симеонова

Дизайн на корицата Таня Минчева @ Kontur Creative

Вътрешно оформление Стоян Атанасов @ Kontur Creative

Снимки личен архив

Издава „Егмонт България“ ЕАД

1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9

www.egmontbulgaria.com

Отпечатано във „Фолиарт“ ООД, Добрич, 2019

Тираж: 10 000 бр.

ISBN 978-954-27-2274-8

Посвещавам книгата си на теб.
На светлината, която си.
На творението, което си.
На красотата, която е в теб.
Пожелавам ти да откриеш щастието
чрез тази книга.

То е в теб.

18.

Когато растем и сме тийнейджъри, търсим мястото си в света. Искаме да се чувстваме приети и разбрани. Опитваме се да разберем кое ни харесва и кое не. Когато бях точно в тази възраст и в тази въпросна компания, научих много за себе си.

Дълго време се опитвах да правя това, което всички правеха. Опитвах се да се включавам в хазартните им игри, което беше странно не само за мен, но и за тях. Опитвах се да пия малко алкохол или да си дръпна от някоя и друга цигара, но и това не ми харесваше. Мислех, че щом всички го правят, значи и аз трябва да го правя. И щом на всички им харесва, значи и на мен трябва да ми харесва.

Чудех се какво не ми е наред. Защо не обичам същите неща, които другите обичат? Защо съм такава? Как да се променя? Как да бъда като тях? Исках да бъда приета и разбрана, но това означаваше да не бъда себе си. А да бъдеш себе си е нещо, в което винаги съм вярвала. Нещо, за което винаги съм говорила. С времето започнах да осъзнавам, че каквото и да правя и колкото и да се опитвам, алкохолът и дискотеките не са моето нещо. Не казвам, че са лоши, а че просто не са за мен. И в това няма нищо лошо. Научих, че няма нужда да се променям, за да бъда приета, защото всички в компанията ме приемаха, така или иначе. И дори и да не ме приемаха, по-важното беше аз да се приемам.

Дълго време се чувствах зле, че когато отида на дискотека, не знам нито една чалга песен, защото просто не ми харесваха. Реших, че това е проблем, който трябва да променя, защото всички харесваха такава музика. Започнах да слушам и да се опитвам да науча текстовете, за да не се чувствам глупаво, когато съм в дискотеката и всички пеят текст, който не знам. Започнах да се опитвам да харесам въпросната музика и да я слушам, за да се впиша. За да бъда част от нещо, което не бях.

Чувствах се зле, че всички пият алкохол, и когато са на дискотека, момичетата носят рокли и обувки на висок ток. Аз често ходех с кецове и дънки. Промених това и започнах да нося рокли и обувки, които ми убиваха. Когато всички си казва-

ха „наздраве“ и пиеха на екс, си наливах вода вместо водка, за да не изглеждам тъпо, че само аз не пия.

Когато всички правеха секс, а аз все още само се целувах с гаджетата си, се чувствах смешна. Чувствах се смотана и изостанала, но не исках да го правя.

Опитвах се да правя толкова много неща, които не ми харесваха, че в един момент не знаех коя съм. Не знаех какво да правя. Исках да бъда себе си. След дискотека или нещо друго се прибирах и сядах на пода, плачейки.

Всеки ден плачех в стаята си с часове. Чувствах се толкова зле. Неразбрана. Самотна. Бях с толкова много хора и давах всичко от себе си, за да харесвам нещата, които всички правеха, но не се случваше. Всички говореха за секс. Кой с кого е спал. Кой е добър и кой не е. Кой колко бройки има или както се нарича там. Не исках да чувам за всичко това, защото знаех, че е нещо, което също трябва да променя, за да се впиша. Аз нямах „бройки“. Не се целувах с момчета на първото излизане. Напрежението ми покрай тези теми беше огромно, защото знаех, че не мога да кажа нищо. Противно на всичко, което съм чувала за себе си през всички години, романтичните отношения с хората за мен са били специални и не можех да ги споделя с всеки. Но според хората, щом съм красиво момиче със секси тяло и шеговито настроение, задължително съм курва и ся с всеки...

Опитвах се да променя толкова неща в себе си, но знаех, че да спя с някого само за да не съм аутсайдер, е абсурдно. В деня, когато се чувствах най-зле и тази мисъл ми мина през главата, си казах – достатъчно! Реших, че съм АУТСАЙДЕР. Аутсайдер, който обича да прави неща, които много по-малко хора обичат. Казах си, че не искам да слушам чалга само защото всички други я слушат, и спрях да го правя. Казах си, че щом искам да ходя на дискотека с дънки, ще ходя така. Щом искам да пия сок вместо водка и да нямам нито една бройка, ще бъде точно така. Защото това съм аз и всеки, който не може да ме приеме такава, благодаря и моля да си тръгне, за да дойде на негово място човек, който ме приема.

Няма нищо по-важно от това да правим каквото ние обичаме. Да сме верни на душите и желанията си. Да следваме импулсите си. Не е важно, че нещото, което обичате и ви е интересно, не е интересно на всеки. Няма значение дали обичате да пиете алкохол и да ходите на дискотека, или да се разхождате в парка и да храните гълъбите в събота вечер (ако изобщо има гълъби по това време...). Няма нищо лошо в нито едно от двете неща. Важното е да го правите, защото ВИЕ искате. Това, че сте различни, е най-уникалното нещо, което трябва да ОБИЧАТЕ, вместо да се срамувате от него. Това, че искате да боядисате косата си в зелено, не ви прави луди. Това, че предпочитате да ядете охлюви с ориз, а не пица, не ви прави странни. Това,

че имате различни мечти, не ви прави заблудени. **ВИЕ СТЕ ТОВА, КОЕТО СТЕ.** Приемете го и се гордейте с него. Винаги ще има някой, който няма да ви разбере и дори ще ви критикува, но ако нещото, което правите, ви носи щастие, **НИЩО ДРУГО НЕ Е ОТ ЗНАЧЕНИЕ.** Не променяйте у себе си странните неща, които ви правят щастливи. Не се срамувайте да ги покажете. Не се срамувайте да излезете облечени с всички цветове на дъгата, ако това ви харесва. Бъдете смели. Отстоявайте мнението си. Не се променяйте, за да бъдете приети и разбрани. Бъдете себе си и правилните хора ще ви приемат такива, каквито сте.

Разбира се, ако някой близък ви сподели, че му е много неприятно, когато сте се уговорили за среща, да закъснявате всеки път, помислете си как можете да станете по-точни. По този начин ще подобрите себе си и качествата си, но никога и за нищо на света не променяйте това, което е вътре във вас. Това, което ви вълнува и ви кара да се усмихвате. Без значение дали е музиката, която слушате, дрехите, които обличате, или цветът на косата ви – то е ваше. Това сте вие. Това е нещото, което обичате. Приемете го и се гордейте с него.

 Izabel

 Izabel Vlogs

 izieqka

 izieqka